

DEFENSYJA (4) *sb f*

Oba e jasne.

sg G defensyjéj (2). ◇ pl I defensyjami (1). ◇ (lat.) sg N defensio (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Obrona; odpieranie zarzutów przed sądem, argumentacja [defensio – rozprawa BartBydg; – obrona Mącz 80b, Calep; obrona słowna – defensio Cn] (4) : Litwin nie rad vnicy/ Prus exekucyey: Ale nálezym Polakom pilniey defenfiety. BielRozm 6; tedy Státutá [...] ták decláruiemy/ że defensio nie ma fié rozumieć płowániém laboris proprij, [...] ále vzywániém tylko dóbr náleznych/ álbo pozwániém po wýłzciu roku do ziemftwá. SarnStat 847; áby fnadz przed czáfem de principali rozpiéráiac fié, z defenfiámi fwémi fié nie odkrywáli. SarnStat 1299, 777.

KCh